

Aster novae-angliae 'Herbstschnee'**aster nowoangielski 'Herbstschnee'**

Synonim pol.: Marcinki nowoangielskie 'Herbstschnee'

Grupa Universum

Ta roślina nie ma jeszcze galerii zdjęć.

Interesująca, żywotna odmiana astra nowoangielskiego tworząca krzaczaste kępy o wysokości 1-1,5 m i średnicy 0,5-0,7 m. Pędy sztywne, wyprostowane, silnie rozgałęzione na szczycie. Liście gęsto osadzone na łodygach, lancetowate lub podługowate, intensywnie zielone, szorstkie, o długości 5-12 cm. Cała roślina pokryta jest krótkimi wełnistymi włoskami. Późnym latem i jesienią, od sierpnia do października, trwa kwitnienie roślin. Wierzchołki pędów obsypane są licznymi, dużymi, o średnicy 4-5 cm koszyczkami kwiatowymi. Brzegi koszyczka tworzą wąziutkie, śnieżnobiałe kwiaty języczkowate, a ich środek żółte kwiaty rurkowate. Koszyczki osadzone są na długich, ulistnionych szypułkach i zebrane w luźne, silnie rozgałęzione, baldachokształtne wiechy. Rośliny posadzone w grupie wyglądają jak obsypane śniegiem. Roślina miododajna. Kwiaty zwabiają tysiące pszczoł i motyli. Kwiaty nie nadają się na bukiety, gdyż zamykają się wieczorem i w czasie deszczu. Odmiana najlepiej rośnie w miejscach słonecznych lub lekko ocienionych, na glebie żyznej, próchnicznej, dostatecznie wilgotnej i przepuszczalnej, o odczynie zasadowym. Nie lubi nadmiaru wilgoci w podłożu, zwłaszcza zimą. W czasie długotrwałej suszy i upałów rośliny wymagają systematycznego podlewania. Rośliny rosnące na wietrznych stanowiskach wymagają palikowania i przywiązywania do podpór. W celu utrzymania zwartego pokroju dobrze jest wczesnym latem przyciąć pędy. Po przekwitnięciu należy wyciąć nadziemne części roślin. Jesienią, gdy rośliny obsypane są tysiącem kwiatów, ciężkie pędy kwiatostanowe mają skłonność do rozchylania się na boki. Rośliny wymagają wówczas podpierania. Odmiana odporna na mróz. Rozmnażana wegetatywnie przez podział roślin matecznych wczesną wiosną lub sadzonki wierzchołkowe w maju-czerwcu. Podobnie jak inne odmiany astra nowoangielskiego jest bardziej odporna na choroby i szkodniki, niż gatunki i odmiany astrów należących do innych grup. Pasuje do ogrodów nieformalnych w stylu: naturalistycznym, wiejskim i angielskim. Nadaje się do sadzenia na rabatach i w grupach bylinowych. Doskonale sprawdza się w roli tła. Można ją wykorzystywać do tworzenia pięknych, barwnych zestawień z innymi odmianami astrów, zróżnicowanych kolorystycznie i pokrojowo. Oryginalnie wygląda w połączeniu z dzierzbanami, rudbekiami, rozchodnikiem okazałym, słonecznikiem szorstkim, floksem wiechowatym oraz ozdobnymi trawami. Nie zaleca się sadzenia tej odmiany pojedynczo, gdyż w mniej sprzyjających warunkach pędy ogałają się dołem z liści. Korzystnie jest je osłonić gatunkami i odmianami o słabszej sile wzrostu.

autorzy: Ewa Chojnowska; , Związek Szkółkarzy Polskich;

grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzaczasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	białe
pora kwitnienia	sierpień wrzesień październik
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn zasadowy
rodzaj gleby	próchniczna
walory	ciekawy pokrój ozdobne z kwiatów roślina miododajna
zastosowanie	ogrody przydomowe parki zieleń publiczna kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) rabaty w grupach
strefa	4

autorzy: Ewa Chojnowska; , Związek Szkółkarzy Polskich;

